

Referat, Skattekontaktudvalget den 10. november 2025, kl. 13.00 til 14.30 i Skovsøen.

Dagsorden

1.	Velkomst Jesper Wang-Holm bød velkommen og nævnte, at det overvejes, om møder skal være virtuelle, når der ikke er så mange punkter på dagsordenen.
2.	Godkendelse af dagsorden Dagsorden blev godkendt uden bemærkninger.
3.	Opfølgning fra mødet den 16. juni 2025. Præcisering i Den juridiske vejledning af reglerne om hævning i virksomhed forud for stiftelse af selskab Landbrug og Fødevarer spurgte på mødet den 16. juni 2025, om der kan ske en præcisering af Den juridiske vejlednings afsnit C.C.5.2.14.2 om hævning i virksomhed forud for stiftelse af selskab, ved en skattefri virksomhedsomdannelse. Jesper Wang-Holm orienterede om, at der er sendt et udkast til styresignal i høring den 17. september 2025. I styresignalet præciseres det, at hævninger i virksomheden i perioden fra indkomstårets begyndelse og frem til stiftelsestidspunktet af selskabet, i en skattefri virksomhedsomdannelse, anses for hævninger, der er foretaget i selskabet. Hævningerne beskattes som udbytte eller løn fra selskabet efter de almindelige regler. Hævninger i perioden frem til stiftelsen er ikke omfattet af reglerne om beskatning af aktionærlån i ligningslovens § 16 E, jf. SKM2021.666.LSR . Det ændrer dog ikke på, at hævningerne i den periode vil blive beskattet som udbytte eller løn fra selskabet. Styresignalet er efterfølgende offentliggjort som SKM2025.633.SKTST.

	Værdiansættelsescirkulæret - familieoverdragelser - grov uagtsomhed - skatteforbehold Advokatsamfundet har på mødet den 16. juni 2025 spurgt til Værdiansættelsescirkulæret – familieoverdragelser – grov uagtsomhed – skatteforbehold, og det er oplyst, at der er verserende sager for Landsskatteretten om skatteforbehold og god tro. Anne Sophie Stricker oplyste på mødet, at en konkret sag herom er udsat. Der er imidlertid fortsat retsmøde i denne sag den 25. november 2025. Udmeldingen beror på en forveksling af to sager om skatteforbehold og god tro. Fradragstidspunkt – foreløbige/endelige ejendomsskatter FSR spurgte på mødet den 16. juni 2025 om fradragstidspunktet for ejendomsskat, der opkræves på et tidspunkt, hvor vurderingen for det forudgående indkomstår endnu ikke er udsendt, og for den efterfølgende restbetaling i forbindelse med den endelige opgørelse. Jesper Wang-Holm oplyste, at Skattestyrelsens svar fra sidste møde er skrevet ind i Den juridiske vejledning 2025-2, afsnit C.C.2.5.3.3.9. Sammenfattende: • Der er fradrag for den foreløbige fastsatte ejendomsskat i år, som den vedrører, og hvor den opkræves. • Når ejendomsskatten opgøres endeligt i et efterfølgende år, er der fradrag for en evt. restbetaling i det år. En evt. tilbagebetaling beskattes tilsvarende i det år. • Skattestyrelsen bør dog imødekomme ansøgninger fra erhvervsdrivende, der ønsker reguleringen af ejendomsskatten regnet med til skatteansættelsen for det indkomstår, som den vedrører. Manglende årsopgørelse Landbrug og Fødevarer havde på mødet den 16. juni 2025 et spørgsmål vedrørende manglende årsopgørelse. Jeannette Almfort oplyste, at vurderingerne er Vurderingsstyrelsens ansvar, så det ville nok være mest hensigtsmæssigt, hvis det blev taget op med Vurderingsstyrelsen. Jesper Wang-Holm svarede, at Skattestyrelsen tager den videre til Vurderingsstyrelsen, hvilket er sket. Jesper Wang-Holm spurgte Jeannette Almfort, om der er en mulighed for at tage hensyn til, om der er tale om uvæsentlige beløb. Jeanette Almfort svarede, at hun ville tage det med tilbage. Det kan oplyses, at Skattestyrelsen løbende arbejder for at forbedre de digitale kontroller, og man er naturligvis også opmærksom på, om man kan tage hensyn til de tilfælde, hvor der er tale om meget små beløb. Skatteforvaltningen ændrer endvidere løbende på de digitale kontroller i forskudsopgørelsen og årsopgørelsen baseret på dataunderstøttelse og erfaringer fra vejledningen og kontrolindsats.
4.	Styresignaler og afgørelser mv. af særlig interesse

	Der var ingen bemærkninger til styresignaloversigten. Jesper Wang-Holm oplyste om, at DAC9 implementeres i dansk lov med lovforslag L 23, der forventes vedtaget den 27. november 2025. Det følger af minimumsbeskatningsloven, at omfattede koncernenheder hjemmehørende i Danmark skal indgive et standardskema. Det fastslås i L 23, at standardskemaet i minimumsbeskatningsloven er OECD's standardskema (GIR) med enkelte sproglige justeringer. I forbindelse med loven, sendes der den 10. november 2025 en bekendtgørelse i høring, der angiver, at standardskemaet og meddelelsen om ekstraskat skal indgives digitalt som anvist af Skatteforvaltningen. Standardskema henholdsvis meddelelse forventes at skulle indgives til et nyt system via Tast Selv Erhverv. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. januar 2026. Høringsfristen er den 1. december 2025. Skattestyrelsen rækker snarest muligt ud til FSR.
5.	Status på oplysningsskemaet for selskaber Mads Nørgaard Fink fortalte, at oplysningsskemaet for indkomståret 2025 blev gjort tilgængeligt i TastSelvSelskabsskat (DIAS) 31. oktober 2025. Selskaber, fonde og foreninger vil møde et optimeret oplysningsskema med 58 færre felter. Ændringerne er bl.a. baseret på ny lovgivning og tæt dialog med interessenter om optimering af felter, hvor der skal afgives oplysninger om transfer pricing samt indberettes underskud for komplekse selskaber. Der er for transfer pricing følgende ændringer: - Fire nye felter tilføjes, for at implementere lempelsen af reglerne om transfer pricing-dokumentation. - Der er tilføjet en Pop-up meddelelse, der gør selskabet opmærksom på, at de har afgivet oplysninger, der betyder, at de er blevet omfattet af dokumentationspligten vedrørende kontrollerede transaktioner. - Sektionen er optimeret, bl.a. ved at 95 felter fjernes og erstattes med 48 nye felter. Der er efter dialog med FSR etableret et nyt felt 100, der gør det muligt for selskaber med komplekse forhold, herunder datterselskaber i udlandet, at indberette deres underskud korrekt. Derudover kan det bemærkes at udfyldelse af kontaktoplysninger fremover gøres frivilligt. Ændringen imødekommer dermed både FDRs ønske om at fastholde muligheden for at angive kontaktoplysninger, så relevante revisorer kan kontaktes direkte ved behov og FSRs forbehold over for at udfyldelse af kontaktoplysninger tidligere var obligatoriske.

	Oplysningsskemaet for 2025 er et eksempel på SKTSTs fokus på at mindske de administrative byrder for selskaber og rådgivere, uden at gå på kompromis med kvaliteten af de oplysninger, vi modtager. Maria Aun Elkjær spurgte om det kan oplyses, hvor langt man er i forhold til etablering af indberetningsløsning for Globe. Mads svarede, at der er god fremdrift på anskaffelsen af en teknisk løsning, samt at der er ved at blive udarbejdet en kommunikationsplan, der omfatter kommunikation til interessenterne om indberetningen. Mads tilbød at gå mere i dybden i et mindre forum, hvilket Maria takkede ja til. Der blev derudover orienteret om, at der er møde i dialogforaet for forbedring af oplysningsskemaet onsdag den 12. november, hvor øvrige opmærksomhedspunkter kan drøftes.
6.	Henstand <u>Spørgsmål fra Dansk Industri, Lene Nielsen</u> <i>DI har fået oplyst, at sagsbehandlingstiden for anmodninger om henstand er så lang, at betalingsfristen typisk er langt overskredet, når der træffes afgørelse om en henstandsansøgning. På den baggrund ønsker DI oplyst, hvor lang sagsbehandlingstiden er, og om Skattestyrelsen kan træffe foranstaltninger med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiden.</i> Svar: Connie Hansen oplyste, at Skattestyrelsen generelt har fokus på at træffe afgørelser om klagebetinget henstand så hurtigt, som det er muligt og forsvarligt. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på sager om klagebetinget henstand i 2025 er pr. 26. oktober 2025 på 174 dage. <u>Betalingsfrist – sammenhæng med ”afgørelsestidspunkt”</u> De lovpligtige betalingsfrister for skatte- og afgiftskrav i fx opkrævningslovens § 2 og kildeskattelovens § 61 ligger typisk på 10-20 dage efter forfald (angivelsestidspunktet). Forfald ligger typisk ved den angivelsespligtige periodes udløb, dvs. den 1. i måneden efter angivelsesperioden. I visse regelsæt kan forfald/angivelsesfristen dog være udskudt. Dette gælder fx, hvis afgiftsperioden på moms er kvartalsvis eller halvårlig eller ved personskatter, der forfalder henholdsvis august, september og oktober i året efter indkomståret. En kortere betalingsfrist findes i de situationer, hvor skattestyrelsen i forbindelse med en kontrol konstaterer, at der ikke er sket korrekt angivelse og afregning - her vil kravet typisk blive opkrævet straks eller med en kortere betalingsfrist. Fra den dag, hvor Skatteforvaltningen har truffet afgørelse om skatteansættelsen, og frem til det tidspunkt, hvor der træffes endelig afgørelse i klagesystemet, kan der

søges om klagebetinget henstand. Der er dermed ikke en tidsfrist eller begrænsning for, hvornår der kan søges om henstand. Denne mulighed for at søge henstand sammenholdt med, at hverken en klage eller en anmodning om henstand har opsættende virkning, at betalingsfristens længde er relativt kort, og at fristen for at klage/indbringe en sag for domstolene er tre måneder, medfører, at betalingsfristen i stort set alle sager er overskredet, når der bevilges henstand. Det skal i den forbindelse tillige bemærkes, at betalingsfristen i stort set alle sager allerede er overskredet, inden der søges om henstand.

Skattestyrelsens sagsbehandlingstid på anmodninger om klagebetinget henstand har således kun i meget begrænset omfang indflydelse på, at betalingsfristen er overskredet, når der træffes afgørelse om henstand.

Foranstaltninger for at nedbringe sagsbehandlingstiden

Skattestyrelsen tager sagsbehandlingstiden på de nuværende 174 dage alvorlig og er opmærksom på de problemstillinger, som en lang sagsbehandlingstid kan medføre.

Der er ikke fastsat lovbestemte frister for sagsbehandlingstiden vedrørende anmodninger om klagebetinget henstand efter skatteforvaltningslovens § 51. Målet er, at der skal træffes afgørelse om klagebetinget henstand så hurtigt, som det er muligt og forsvarligt, og at sagerne ikke trækker unødigt ud.

Skattestyrelsen lægger særligt vægt på, at skatteyder orienteres om den forventede realistiske sagsbehandlingstid, at skatteyder i bl.a. kvitteringsskrivelsen vejledes om, at der kan tages kontakt til Gældsstyrelsen, hvis skatteyder modtager breve om tvangsinddrivelse, og at der for så vidt angår krav på Skattekontoen, foretages omkontering med tilbagevirkende kraft, således at skatteyder umiddelbart stilles, som var anmodningen blevet behandlet på tidspunktet for Skattestyrelsens modtagelse heraf.

Dette ændrer imidlertid ikke på, at Skattestyrelsen finder, at sagsbehandlingstiden er for lang. Styrelsen arbejder løbende på at nedbringe sagsbehandlingstiden bl.a. ved at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen, herunder via optimering og automatisering af sagsgange og processer. Dertil kommer, at der allokeres yderligere to stillinger til opgaven primo 2026.

Connie Hansen svarede, at der løbende arbejdes på at nedbringe sagsbehandlingstiden bl.a. ved at automatisere sagsgange. Hertil kommer, at der ansættes yderligere fire medarbejdere til enheden pr. 1/1 2026, heraf to medarbejdere til henstandsopgaven. Skattestyrelsens interne mål er, at sagsbehandlingstiden på sigt skal ned på 90 dage.

Connie oplyste endvidere, at der i kvitteringsskrivelsen i forbindelse med en anmodning om henstand vejledes om, at der kan tages kontakt til Gældsstyrelsen, hvis skatteyder modtager breve om tvangsinddrivelse.

Henriette la Cour spurgte, om det er muligt, at Skattestyrelsen af egen drift kan give Gældsstyrelsen besked.

	Connie Hansen oplyste, at Gældstyrelsen, ved opslag i sagsbehandlingssystemerne, kan se, om der ligger en ubehandlet anmodning om henstand, og at de på den baggrund er tilbageholdende med at foretage inddrivelsesskridt. Jesper Wang-Holm konkluderede, at Skattestyrelsen tager kontakt til Gældsstyrelsen og evt. inviterer dem med til næste Skattekontaktsudvalgsmøde.
7.	Airbnb-udlejning og brug af virksomhedsordningen <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer, Anna Boel</u> <i>En del landbrugere driver ud over landbrugsvirksomhed også udlejningsvirksomhed med boligudlejning. Herunder ses, at bygninger, der tidligere har været anvendt i landbrugsvirksomheden, er omlavet til boligformål til udlejning.</i> <i>Udlejningsaktiviteten kan være såvel langtids- som korttidsudlejning og det af større eller mindre enheder.</i> <i>En ny afgørelse fra Landsskatteretten rejser et spørgsmål om, hvorvidt denne udlejningsaktivitet kan indgå i virksomhedsordningen.</i> <i>Landsskatteretsafgørelse:</i> <i>Landsskatteretten finder i SKM2025.301.LSR, at en skatteyder ikke driver erhvervsmæssig virksomhed, der kan indgå i virksomhedsordningen. Skatteyderen driver virksomhed med korttidsudlejning af en ejendom gennem udlejningsplatformen Airbnb. Landsskatteretten fremhæver i afgørelsen, at skatteyder ved korttidsudlejningen har rådighed over ejendommen i de perioder, hvor boligen ikke er udlejet.</i> <i>Konsekvensen af Landsskatterettens afgørelse er, at ejendommen, der anvendes til Airbnb skal hæves i hæverækkefølgen til markedsværdien primo 2019, som Skattestyrelsen ansætter til den bogførte værdi til kapitalafkastgrundlaget på 2.950.000 kr.</i> <i>Eksempel og spørgsmål:</i> <i>Skattestyrelsen bedes tage stilling til følgende eksempel:</i> <i>En skatteyder driver udlejning på en landbrugsejendom. I en længe af driftsbygningerne er der indrettet fem beboelsesenheder; to med køkkenafsnit og toilet/bad, to uden køkken, men med toilet/bad, og endelig én enhed uden køkken og toilet/bad, det vil sige alene værelse til udlejning.</i> <i>Skatteyder bebor stuehuset på landbrugsejendommen, mens en del af de øvrige bygninger er driftsbygninger, som bruges i skatteydere landbrugsvirksomhed. Skatteyder udlejer bolighederne i staldlængen alt efter forespørgsel som langtidsudlejning eller via Airbnb-platformen.</i> <i>Skatteyder benytter virksomhedsordningen. Der er tale om overskudsgivende udlejningsvirksomhed (og landbrugsvirksomhed).</i>

Kan Skattestyrelsen bekræfte, at hele værdien af staldlængen med udlejningsvirksomhed skal indgå i virksomhedsordningen?

Hvis Skattestyrelsen ikke kan bekræftet ovenstående, bedes Skattestyrelsen tilkendegive, om det ville udgøre en forskel i forhold til besvarelsen, hvis ejer af landbrugsejendommen udlejer staldlængen med boligenheder til 3. mand og det herefter er 3. mand, der forestår udlejningsaktiviteten via Airbnb og øvrige lejere.

Svar:

Claus Hauge Thomsen henviste indledningsvist til Den juridiske vejlednings afsnit C.C.5.2.2.5 om udlejningsejendomme i virksomhedsordningen. Heraf fremgår bl.a. følgende: *"For at udlejning af en- og tofamiliehuse, ejerlejligheder, hotelejerlejligheder og fritidshuse er en erhvervsmæssig virksomhed, skal ejeren effektivt have fraskrevet sig rådigheden over ejendommen. Det er uden betydning, at ejeren ikke har benyttet ejendommen, når det skal vurderes, om der er sket en effektiv fraskrivning af rådigheden."*

Tilsvarende fremgår af Den juridiske vejlednings afsnit C.H.3 om udlejning af bl.a. én og tofamilieboliger og af afsnit C.H.4.2.4 om hvornår der skal betales ejendomsværdiskat.

Spørgsmålet retter sig mod Landsskatterettens afgørelse i SKM2025.301.LSR, hvor der var tale om ejerens tidligere private bolig, som havde været til salg i en årrække og som samtidigt havde været korttidsudlejet i et betydeligt omfang. Ejeren havde haft rådighed over ejendommen, når den ikke var udlejet, og ejeren havde ikke fremlagt dokumentation for rentabilitet ved udlejningen.

Landsskatteretten fandt ud fra en samlet vurdering af kriterierne om rentabilitet og intensitet, sammenholdt med oplysningerne om klagerens rådighed, at udlejningen ikke udgjorde erhvervsmæssig udlejningsvirksomhed.

Efter Skattestyrelsens opfattelse følger afgørelsen beskrivelsen i Den juridiske vejledning og den hidtidige praksis fra domstolene og Landsskatteretten. Afgørelsen ændrer således ikke ved retsstilling for udlejning af én- og tofamilieboliger eller for udlejning af værelser mv. på en landbrugsejendom.

På en landbrugsejendom ansættes en særskilt ejendomsværdi for boliger beboet af ejere og for fritidsboliger, samt visse aktionærboliger, jf. ejendomsvurderingslovens § 30.

Sådanne ejerboliger og fritidsboliger på en landbrugsejendom behandles på samme måde som almindelige énfamilieboliger og fritidsboliger. Den øvrige del af landbrugsejendommen kan indgå i virksomhedsordningen, såfremt den anvendes erhvervsmæssigt.

Udlejning af fast ejendom er som udgangspunkt erhvervsmæssig virksomhed. Der skal dog i lighed med andre virksomhedstyper foretages en konkret vurdering af, om virksomheden er erhvervsmæssigt drevet. Efter praksis indgår det med betydelig

	vægt, om virksomheden kan anses for etableret og drevet med udsigt til at opnå rimelig fortjeneste. I det opstillede eksempel er der tale om udlejning af værelser i en staldlænge, der ikke udgør en del af ejerens egen bolig, og det er samtidigt oplyst, at der er tale om overskudsgivende udlejning. Der vil derfor som udgangspunkt være tale om erhvervsmæssig udlejningsvirksomhed, der skal indgå i virksomhedsordningen, når denne benyttes. Ønskes der svar på en konkret situation, er der mulighed for bindende svar. Anna Boel spurgte, om det er korrekt, at der skelnes mellem bolig og driftsbygningsslængere. Claus Hauge Thomsen bekræftede, at der skelnes mellem ejerboligen og restejendommen ud fra Vurderingsstyrelsens vurderinger. Korttidsudlejes ejerboligen, vil ejeren have haft rådighed over boligen, når den ikke har været udlejet, og udlejningen kan derfor ikke anses for erhvervsmæssig.
8.	Etablerings- og iværksætterkontofradrag – indberetning af indskud og felt med fradrag <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer, Anna Boel</u> <i>Vi har fra flere DLBR-virksomheder erfaret, at der i praksis opleves vanskeligheder i forbindelse med, at lønmodtagere skal have fradrag for indskud på etablerings- og iværksætterkonto i pengeinstitut.</i> <i>Vi har fået oplyst, at lønmodtagerens indbetaling på etablerings- eller iværksætterkonto i pengeinstituttet ikke altid af banken indberettes til Skattestyrelsen. Derved udfordres indbetaler i forhold til at opnå fradrag for indskuddet.</i> <i>Men også i tilfælde, hvor et indskud på etablerings- eller iværksætterkonto er indberettet af pengeinstituttet til Skattestyrelsen, udfordres fradraget, da indberetningen tilsyneladende ikke er overført til indbetalers oplysningsskema R75. Skattestyrelsen anmodes om at redegøre for, hvorledes det sikres, at indbetaler uden udfordring opnår skattefradrag for indskud på etablerings- og iværksætterkonto i pengeinstitut, herunder beskrive skatteydernes mulighed for at oplyse fradrag i felt på oplysningsskemaet.</i> Svar: Karina Nielsen oplyste, at det er Skattestyrelsens overordnede billede, at pengeinstitutterne indberetter indskud korrekt. Indskud bliver oplyst til Skattestyrelsen hvert år den 1. juni. Hvis der indskydes i perioden 1. januar til 15. maj, vil indskuddet som udgangspunkt først fremgå af R75 for året efter, men Skattestyrelsen kan se indberetningerne i EIS-systemet.

	Lønmodtagere har oplysningsfrist den 1. maj. Indberetning fra pengeinstituttet vil derfor ikke foreligge på dette tidspunkt. Indberetninger fra banken overføres ikke automatisk til årsopgørelsen, hvorfor man selv skal oplyse fradraget på oplysningsskemaet/årsopgørelsen. Indskud på etableringskonto anføres under rubrik 57, og indskud på iværksætterkonto oplyses under rubrik 27. Der forekommer tilfælde, hvor skatteyder ikke har adgang til rubrikkerne. Dette gælder bl.a. tilfælde, hvor etablerings- og iværksætterkontoordningen anvendes første gang. Skattestyrelsen vil som udgangspunkt åbne for adgang til rubrikkerne efter anmodning – eventuelt efter indhentelse af yderligere oplysninger. Kontakt til Skattestyrelsen sker via én af kontaktkanalerne. En del oplyste fradrag bliver bremset af en digital stopklods og skal behandles manuelt. Der er typisk tale om tilfælde, hvor det angivne fradrag er stort i forhold til indkomsten. Også for disse tilfælde er det op til skatteyderen at tage kontakt til Skattestyrelsen via én af kontaktkanalerne med henblik på at få adgang til fradraget. Sagsbehandling påbegyndes som udgangspunkt i umiddelbar forlængelse af henvendelsen, eventuelt dog først efter udløb af pengeinstituttets indberetningsfrist den 1. juni. Uanset om pengeinstituttet indberetter indbetalingen korrekt eller ej, eller om indbetalingen af andre årsager ikke fremgår af R75, vil der altid være mulighed for at indsende dokumentation for indbetalingen til pengeinstituttet. Anna Boel spurgte, om der er mulighed for at forbedre hastigheden i indberetningen. Karina Nielsen svarede, at Skattestyrelsen som udgangspunkt ikke oplever, at det giver udfordringer for borgerne. De kan selv kontakte Skattestyrelsen for at få registreret fradraget og oplyse, hvad de har indskudt. Hvis Skattestyrelsen får en formodning om fejl i indberetningerne fra banken, beder de borgerne om at dokumentere deres indbetalinger.
9.	Mink og genoptagelsesmulighed <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer, Anna Boel</u> <i>Fordelingen af nedlukningserstatning til tidligere minkavlere er genstand for prøvelse i retssystemet, da Skatterådsafgørelserne SKM2024.376.SR, SKM2024.377.SR og SKM2024.378.SR er påklaget til Landsskatteretten. Også andre problemstillinger er til prøvelse. Sagerne fremtidige endelige udfald kan få betydning for stort set alle tidligere minkavleres skattebetaling for opnåede erstatningsbeløb.</i> <i>Dette giver anledning til at anmode Skattestyrelsen om en stillingtagen til de tidligere minkavleres genoptagelsesmuligheder i tilfælde af, at praksis i fremtiden ændres.</i>

Mere om problemstillingen:

Tidligere minkavlere har fra og med 2023 opnået erstatningsbeløb for aktiver i minkvirksomhed, herunder driftsbygninger, driftsmidler og tabt indkomstgrundlag. Mange har dog endnu ikke opnået denne endelige administrative erstatningsopgørelse - såkaldt 1. instansafgørelse.

Stort set alle de tidligere minkavlere har oplyst (selvangivet) skattemæssig avancer mm ud fra et "Worst case" scenarie og måtte sagerne til prøvelse vindes af skatteyderne, bliver der et genoptagelsesbehov, i det de skattemæssige avancer og fortjenester da vil være oplyst/selvangivet for højt/høje.

Det må forventes, at sagerne til prøvelse i det administrative system kører videre til prøvelse ved domstolene, og udsigten for, hvornår endelig afgørelse fremkommer, er derfor lang.

Resultatet kan derved blive, at nogle/mange minkavlere får selvangivet "forkert" i forhold kommende endelig afgørelse, og at der derved opstår et genoptagelsesbehov også ud over den ordinære genoptagelsesfrist i skattestyrelseslovens § 26.

I den sammenhæng kan der henvises til referat fra Skattekontaktsudvalgs mødet i november 2024, hvor Skattekontaktudvalget blev anmodet om at tage stilling til reguleringstidspunktet ved et større eller mindre erstatningsbeløb ved 2. instans afgørelse. Hertil svarede Skattestyrelsen, at reguleringen, som konsekvens af et større eller mindre beløb ved 2. instans afgørelse, skal foretages i det indkomstår, hvor minkavleren har modtaget 1. instans afgørelsen. Der er ikke hjemmel til valgfrihed for reguleringstidspunktet, og ej heller til at regulere i indkomståret, hvor 2. instans afgørelsen modtages.

Det er i sagens natur vigtigt, at de tidligere minkavlere ikke "bliver fanget" af et forældet indkomstår, når de skatteretlige spørgsmål er endeligt afklaret.

Derfor bedes Skattestyrelsen forholde sig til, hvordan dette kan undgås, herunder ved at svare på, om det kræves at alle minkavlere, der har modtaget nedlukningserstatning, skal påklage det/de relevante indkomstår før udløbet af den ordinære forældelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 26 for ikke at miste genoptagelsesmuligheden eller, om der, hvis skattesagerne afgøres til fordel for skatteyderne ved domstolene, gives adgang for ekstraordinær genoptagelse.

Til sammenligning kan der henvises til ejendomsvurderingerne for de nuværende landbrugsejendomme, som afventer ejendomsvurdering pr. 1. marts 2021.

Skattestyrelsen har skriftligt tilkendegivet overfor Landbrug & Fødevarer, at skulle en ejendomsvurdering komme senere end den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, vil der være mulighed for ekstraordinær genoptagelse.

Svar:

Anne Sophie Springborg Stricker svarede, at der i henhold til skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, ved endelig underkendelse af hidtidig praksis kan ske genoptagelse

	til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis. 3-års fristen finder også anvendelse, hvis det er et bindende svar, der underkendes, medmindre der har været tale om en prøvelse af et indkomstår, jf. Den juridiske vejledning afsnit A.A.8.2.2.2.2.7. I de påklagede skatterådsafgørelser SKM2024.376.SR, SKM2024.377.SR og SKM2024.378.SR, er der spurgt til indkomståret 2023. Dette betyder konkret, at hvis de omhandlede skattesager afgøres til fordel for skatteyderne ved Landsskatteretten eller domstolene, gives der adgang til ekstraordinær genoptagelse til gunst for de skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, dvs. fra og med indkomståret 2023. Det er derfor Skattestyrelsens vurdering, at det ikke kræves, at alle minkavlere, der har modtaget nedlukningserstatning, skal påklage det/de relevante indkomstår før udløbet af den ordinære genoptagelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, for ikke at miste genoptagelsesmuligheden, da der er adgang til ekstraordinær genoptagelse, hvis sagerne falder ud til fordel for minkavlerne. Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at forældelsesfristen er 10 år for krav afledt af en ekstraordinær ansættelse af indkomstskat, ejendomsværdiskat, grundskyld eller dækningsafgift, jf. skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4. Anne Boel spurgte, om det kunne skrives i Den juridiske vejledning. Dette afviste Jakob Schou og Jesper Wang-Holm.
10.	Dokumentation i henhold til ligningslovens § 33 A <u>Spørgsmål fra Dansk Industri, Lene Nielsen</u> <i>DI har erfaret, at der hersker usikkerhed om dokumentationskravet for opfyldelse af betingelserne i ligningslovens § 33 A. Særligt hersker der tvivl om, hvorvidt overholdelse af 42-dages-reglen skal sandsynliggøres med sporadisk dokumentation eller dokumenteres for hver enkelt dag. I henhold til den Juridiske Vejledning skal der ” [...] i alle tilfælde fremlægges dokumentation, der understøtter, at personen har overholdt 6-måneders-reglen og 42-dages-reglen.” Til trods for, at der særligt for 42-dages-reglen findes en række afgørelser, er den nuværende praksis præget af betydelig variation i vurderingen af, hvornår dokumentationskravet anses for opfyldt. På denne baggrund ønsker DI en samstilling af afgørelserne og en tydeliggørelse af, hvornår dokumentationskravet i § 33 A anses for opfyldt.</i> Svar:

Anne Varming forklarede, at det først og fremmest er vigtigt at få fastslået, at spørgsmålet om, hvorvidt en person kan få lempelse efter ligningslovens § 33 A, beror på en samlet konkret vurdering i hver enkelt sag. Alle betingelser for anvendelse af reglerne, skal være opfyldt. I den forbindelse skal personen blandt andet kunne dokumentere, at han/hun ikke har opholdt sig her i riget i mere end 42 dage indenfor enhver 6 måneders periode.

Af Den juridiske vejledning afsnit C.F.4.2.1 fremgår det, at bevisbyrden for opfyldelsen af betingelserne i reglen som udgangspunkt påhviler den person, som ønsker at opnå lempelsen. Udlandsopholdet skal kunne dokumenteres, fx ved arbejdskontrakt, lønsedler, kontoudtog, rejsebilag mv.

Dokumentationen skal vise, at betingelserne for at anvende reglen er opfyldt. Der skal således i alle tilfælde fremlægges dokumentation, der understøtter, at personen har overholdt 6-måneders-reglen og 42-dages-reglen.

Efter Skattestyrelsens opfattelse fremgår det af praksis, at der i de enkelte sager foretages en konkret vurdering af, om betingelserne for at anvende reglen er opfyldt på baggrund af relevant dokumentation. Efter omstændighederne kan det fx være nødvendigt at kunne fremlægge mere dokumentation i sager, hvor fx ophold i Danmark nærmer sig 42 dage. Der er typisk tale om sager, der kan karakteriseres som ”bevissager”, hvorfor kravene til hvor detaljeret en dokumentation, der er relevant afhænger af situationen i den enkelte sag.

Skattestyrelsens fagområde, der behandler sager på området, anmoder således om dokumentation fx i form af ansættelseskontrakt, lønsedler, flybilletter, boarding-kort, kontoudtog mv. i forbindelse med sagsbehandlingen af sager om anvendelse af ligningslovens § 33 A. Krav om dokumentation og eksempler fremgår også af styresignalet SKM2023.519.SKTST, som er indskrevet i Den juridiske vejledning.

Der er derudover afholdt webinar vedr. ligningslovens § 33 A for medarbejdere i Skattestyrelsen den 12. juni 2024, som opfølgning på udsendelsen af styresignalet for at sikre, at det gøres ensartet.

Der foreligger en række afgørelser fra Landsskatteretten og domstolene, som viser, hvad der kan være nødvendigt at kunne fremlægge, når det gælder dokumentation. Af afgørelserne fremgår det, at dokumentationen har haft afgørende betydning i de pågældende sager, og at der blandt andet er fremlagt dokumentation i form af ansættelseskontrakt, kontoudtog, kreditkortoplysninger, regninger eller andre former for betalinger m.m. Der er tale om konkrete sager, hvor der i hver af sagerne er foretaget en konkret vurdering af, om betingelserne for at anvende reglen var opfyldt. Skattestyrelsen kan derfor ikke foretage en sammenstilling af afgørelser, som viser, hvornår dokumentationskravet er opfyldt.

Når det gælder afgørelser fra landsskatteretten og domstolene på dette område, kan der henvises til ovennævnte afsnit i Den juridiske vejledning. Som eksempler kan nævnes følgende afgørelser:

- SKM2025.612.BR

	• SKM2024.524.BR • SKM2023.310.BR • SKM2023.18.ØLR • SKM2011.747.LSR I SKM2025.612.BR fandt retten, at en udfyldt kalender ikke var tilstrækkelig dokumentation for udlandsopholdet, og at sagsøgerne hverken ved de dokumenterede materialeindkaldelser eller ved trykt retspraksis havde godtgjort, at der eksisterede en fast administrativ praksis herom. Retten udtalte, at der ikke forelå kontoudskrifter eller andet lignende objektivt konstaterbart materiale, som understøttede sagsøgernes forklaringer om, at de opfyldte betingelserne for lempelse i medfør af ligningslovens § 33 A. I SKM2024.524.BR fremgår det blandt andet, at der kan kræves daglig dokumentation, når det er afgørende for at få lempelse efter ligningslovens § 33 A, om der den pågældende dag var ophold i Danmark. Spørgsmålet var konkret, om skatteyderen havde opholdt sig her i riget i ligningslovens § 33 A, stk. 1's forstand, i mere end 42 dage over den pågældende periode, herunder specifikt om han havde dokumenteret, at han ved sin flyvning den 20. februar 2017 (den 43. dag) ikke fløj igennem dansk luftrum. I SKM2023.310.BR havde sagsøgte ikke i fornødent omfang godtgjort, at sagsøgte højest havde opholdt sig i Danmark i 42 dage inden for enhver afsluttet 6-måneders periode, idet der ikke var fremlagt dokumentation for afholdte udgifter i udlandet, men kun rejsebilag for ud- og hjemrejse. Sagsøgte havde anført, at han kun havde opholdt sig i Danmark i 29 dage i den pågældende periode. I sagen SKM2011.747.LSR var en skatteyder berettiget til lempelse efter LL § 33 A, stk. 1. Der var fremlagt dokumentation i form af lister over farvande, skibene havde sejlet i, søfartsbog, lønsedler, kontoudtog, kursusbevis for deltagelse i kursus hos et tysk selskab på konkrete datoer og klagers oversigt over opholdssteder. Lene Nielsen kvitterede for svaret og sagde, at de nævnte afgørelser kan bruges som eksempler på dokumentation, når en medarbejder er i tvivl og vil vide, hvad der er nødvendigt, når man vil anvende reglen..
11.	Beskatning af arbejdsgiverbetalt andel af sundhedsforsikring <u>Spørgsmål fra Dansk Industri, Lene Nielsen</u> <i>Danske medarbejdere med arbejdssted i Tyskland er i visse tilfælde blevet beskattet af den arbejdsgiverbetalte andel af en privat sundhedsforsikring, som er lovpligtig efter tysk social sikringslovgivning. I Tyskland kan medarbejdere med høj løn vælge privat forsikring frem for offentlig, men sundhedsforsikring er stadig obligatorisk. Da udenlandske arbejdsgivere ikke kan betale direkte til den private forsikring, refunderes medarbejderen i stedet arbejdsgiverens andel. Denne refusion følger tysk lovgivning og er ikke et personalegode. Region Sønderjylland - Schleswig bekræfter denne forståelse, herunder at ordningen typisk tilvælges, da den ofte er billigere end den offentlige ordning, og at ordningen ej heller i Tyskland beskattes som et</i>

	<i>personalegode. Skattestyrelsen fastholder dog beskattningen, hvilket tyder på en misforståelse af den tyske model. <u>DI efterspørger derfor en redegørelse for hjemlen bag beskattningen og hvordan praksis harmonerer med EU-forordning 883/2004 om koordinering af social sikring.</u></i> Svar: Anne Varming svarede, at EU-forordning 883/2004 fastsætter hvilket lands sociale sikringsregler, der finder anvendelse i grænseoverskridende tilfælde, dvs. når personer bevæger sig på tværs af landegrænser inden for EU. Det følger af forordningen, at en arbejdstager som udgangspunkt er socialt sikret i den medlemsstat, hvor vedkommende arbejder. Afhængigt af lovgivningen i den medlemsstat, hvor lønmodtageren er socialt sikret, skal både arbejdsgiver og lønmodtager betale sociale sikringsbidrag. Arbejdsgivers bidrag kan bl.a. bestå i betaling til lovpligtige forsikringer, fx sundhedsforsikringer, der dækker behandling af arbejdsrelaterede skader. En arbejdsgiverbetalt andel af en sundhedsforsikring, der er obligatorisk efter et andet lands social sikringslovgivning, er ikke skattepligtig indkomst for lønmodtageren. Se L31 2007/2, generelle bemærkninger pkt. 3.5, og Den juridiske vejledning, afsnit C.A.10.4.3.18. Det gælder efter Skattestyrelsens opfattelse også, hvis der er tale om en forsikring, der er tegnet hos et privat forsikringsselskab frem for gennem det offentlige, hvis det er et valg, der kan træffes ifølge det andet lands social sikringslovgivning, og hvis forsikringen ikke dækker mere end hvad, der er obligatorisk. Hvis sundhedsforsikringen dækker mere, end hvad arbejdsgiver er forpligtet til efter det andet lands social sikringslovgivning, og er der tale om ydelser, der dækker andet end arbejdsrelaterede skader, er den arbejdsgiverbetalte præmie skattepligtig, jf. statsskattelovens § 4. Se også Den juridiske vejledning, afsnit C.A.5.15.2 om beskattningen af sundhedsforsikringer. Praksis understøtter således efter Skattestyrelsens opfattelse også formålet med forordningen om koordinering af social sikring. Lene Nielsen spurgte, om det kunne bekræftes, at det ikke forhindrede skattefriheden, hvis medarbejderen betalte udgiften som et udlæg, og arbejdsgiveren refunderede udgiften. Anne Varming bekræftede dette. Da der vil være tale om en konkret vurdering, gør Skattestyrelsen opmærksom på muligheden for at bede om bindende svar.
12.	Midlertidigt arbejdssted og beskattning af fri bolig <u>Spørgsmål fra Dansk Industri, Lene Nielsen</u> <i>Når en medarbejder udsendes til et midlertidigt arbejdssted, kan arbejdsgiverbetalt bolig være skattefri, hvis medarbejderen er på rejse i henhold til ligningslovens § 9A. Det kræver, at medarbejderen ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige</i>

	<i>bopæl på grund af arbejdet. Begrebet "midlertidigt arbejdssted" har dog været genstand for flere forskellige fortolkninger, særligt i tilfælde af, at der vendes tilbage til et tidligere midlertidigt arbejdssted. Det har man med Den Juridiske Vejledning forsøgt at tydeliggøre, men trods dette fremkommer der fortsat divergerende afgørelser. <u>DI ønsker derfor at forstå, hvilken fortolkning, der er den gældende, og hvorledes praksis harmonerer hermed.</u></i> Svar: Anne Varming forklarede, at i forhold til den gældende fortolkning af begrebet "midlertidigt arbejdssted" kan Skattestyrelsen oplyse, at den følger Den juridiske vejledning, afsnit C.A.7.1.4 og den deri nævnte praksis. Hvornår et arbejdssted er midlertidigt, er ikke objektivt defineret i ligningslovens § 9 A eller forarbejderne. Det skal vurderes konkret og individuelt på baggrund af lønmodtagerens ansættelses- og arbejdsforhold. En række arbejdssteder vil dog altid være midlertidige, uanset om lønmodtageren er fast eller midlertidigt ansat. Det gælder fx bygge- og anlægsarbejder, idet arbejdet på det pågældende sted ophører, når byggeriet er færdigt. For andre arbejdssteder, som ikke i sig selv er af midlertidig karakter, og hvor arbejdet i princippet kan udføres på det samme sted dag ud og dag ind - fx arbejde på en fabrik eller et slagteri - forudsætter "et midlertidigt arbejdssted" en tidsbegrænsning. Her ser man på tidsbegrænsningens længde, årsagen til tidsbegrænsningen, fx om der er tale om en konkret opgave, der skal færdiggøres, muligheden for forlængelse af ansættelsesforholdet efter tidsbegrænsningens udløb osv. Ved tilbagevenden til et tidligere midlertidigt arbejdssted er det en forudsætning for anvendelsen af rejsereglerne, at arbejdsstedet fortsat er midlertidigt, hvilket igen vil bero på en konkret vurdering. Skattestyrelsen kan i øvrigt oplyse, at der i oktober 2025 er afholdt webinar om rejsereglerne for medarbejdere i Skattestyrelsen som led i videndeling på området. Lene Nielsen spurgte, om det er et midlertidigt arbejdssted, hvis en medarbejder først arbejder på ét arbejdssted i en periode og derefter skifter til et andet arbejdssted i den næste periode, men arbejdsgiver er den samme, og det er et fast arbejdssted for arbejdsgiveren. Anne Varming svarede, at et arbejdssted, der er fast for arbejdsgiveren, godt kan være "et midlertidigt arbejdssted" for den enkelte medarbejder, afhængig af hvor længe medarbejderen konkret skal være på arbejdsstedet, hvad medarbejderen konkret skal lave osv.
13.	Styresignal om genoptagelse <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer, Anna Boel</u>

Af [SKM2025.243.SKTST](#) ”Styresignal – fravigelse af 15 pct.-reglen i værdiansættelsescirkulæret i tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder.”, fremgår, at Skattestyrelsen vil vurdere, om der skal udstedes et nyt styresignal om genoptagelse særligt vedrørende situationer, hvor der kan foreligge særlige omstændigheder på baggrund af hændelser efter en familieoverdragelse.

Styresignal [SKM2025.243.SKTST](#) er udsendt den 8. maj 2025. Så vidt ses er der (endnu) ikke kommet yderligere.

Skattestyrelsen bedes tilkendegive, hvorvidt styrelsen på nuværende tidspunkt har vurderet, om der skal eller ikke skal udsendes styresignal om genoptagelse og i givet fald, hvornår et sådant styresignal kan forventes at foreligge.

Uddrag af [SKM2025.243.SKTST](#)

”I [SKM2025.82.LSR](#) statuerede Landsskatteretten særlige omstændigheder på baggrund af et holdepunkt, der lå 8 måneder efter familieoverdragelsen. Under sagens retsgrundlag beskrives andre afgørelser fra Landsskatteretten, hvor der er statueret særlige omstændigheder på baggrund af holdepunkter, der ligger mellem 6 og 9 måneder efter familieoverdragelsen.

Der verserer på nuværende tidspunkt en konkret retssag, hvor holdepunktet ligger ca. 8 måneder efter familieoverdragelsen efter 15 pct.-reglen. I retssagen har Skatteministeriet på baggrund af [SKM2024.365.HR](#) og [SKM2024.479.HR](#) og [SKM2024.33.HR](#) vurderet, at efterfølgende holdepunkter kan medføre, at der foreligger særlig omstændigheder, hvis skattemyndighederne sandsynliggør, at der allerede på tidspunktet for familiehandlen foreligger et holdepunkt, som viser familien, at den offentlige vurdering er væsentlig for lav.

Det var efter Skatteministeriets opfattelse tilfældet i den konkrete retssag. Skatteministeriet har derfor fastholdt, at der foreligger særlige omstændigheder.

Det er på baggrund heraf Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke kan statueres særlige omstændigheder, medmindre det på baggrund af en konkret bevisvurdering kan sandsynliggøres, at der allerede på tidspunktet for overdragelsen efter 15 pct.-reglen foreligger et holdepunkt, som viser familien, at den offentlige vurdering er væsentlig for lav.

Ligger et holdepunkt, eksempelvis optagelse af et realkreditlån eller et videresalg kort tid, dvs. 2-3 måneder, efter en overdragelse efter 15 pct.-reglen, er det dog Skattestyrelsens opfattelse, at dette etablerer en formodning for, at der allerede på tidspunktet for overdragelsen efter 15 pct.-reglen foreligger et holdepunkt, som viser familien, at den offentlige vurdering er væsentlig for lav.

Som det fremgår, er det på baggrund af den verserende retssag Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke kan statueres særlige omstændigheder med henvisning til et efterfølgende holdepunkt, medmindre holdepunktet ligger kort tid efter familieoverdragelsen eller en konkret bevisvurdering giver grundlag herfor.

	<u>Skattestyrelsen vil derfor som følge heraf vurdere, om der skal udstedes et styresignal om genoptagelse. (vores understregning)</u> <i>Det bemærkes, at der i dødsboer uden videre kan statueres særlige omstændigheder på baggrund af holdepunkter, der ligger efter et evt. arveudlæg efter 15 pct.-reglen, men inden indsendelse af boopgørelse, forudsat et sådant holdepunkt viser, at den offentlige ejendomsvurdering er væsentligt for lav. Se TfS1998.766Ø, SKM2016.279.HR og SKM2020.185.VLR, hvor holdepunktet lå efter arveudlægget men inden indgivelsen af boopgørelsen.</i> <i>Ligger holdepunktet, eksempelvis et videresalg, efter indsendelse af boopgørelsen, gælder det samme, som når holdepunktet ligger efter en familieoverdragelse. Det betyder bl.a., at hvis holdepunktet, der viser at den offentlige ejendomsvurdering er væsentligt for lav, ligger længere tid end 2-3 måneder efter indsendelsen af boopgørelsen, vil der evt. kunne statueres særlige omstændigheder på baggrund af en konkret bevisvurdering, jf. ovenfor.”</i> Svar: Carina Vinkler forklarede, at som det fremgår af styresignalet af den 8. maj 2025, er det Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke kan statueres særlige omstændigheder med henvisning til et efterfølgende holdepunkt, medmindre det på baggrund af en konkret bevisvurdering kan sandsynliggøres, at der allerede på tidspunktet for familiehandlen – eller kort tid derefter – foreligger et holdepunkt, som viser familien, at den offentlige vurdering er væsentlig for lav. Det fremgår også af styresignalet, at Skattestyrelsen på denne baggrund ville vurdere, om der skulle udsendes et styresignal om genoptagelse af de relevante sager på området. Da Skattestyrelsen forventer at kunne identificere disse relevante sager, er det Skattestyrelsens forventning, at det ikke bliver aktuelt at udsende et genoptagelsesstyresignal. Der er umiddelbart tale om ca. 30 sager, som Skattestyrelsen forventer at genoptage. Derudover er der et mindre antal sager, hvor Landsskatteretten har truffet afgørelse. I disse sager vil det være Landsskatteretten, der genoptager sagerne efter reglerne herom. Der er truffet afgørelse i landsskatteretssagerne indenfor de sidste 3 år.
14.	Eventuelt